

O YÜZE BU MASKE

YAĞMUR TUNALI

O yüze bu maske

A. Yağmur Tunalı

Din üzerinden akıl almaz sahteliklerle aldatılıyor ve soyuluyoruz. Bunu görmemek ve konuşmamak olmaz. Bütün değerleri din diyenlerin katlettiğini artık görmeliyiz. Aldatmaya devam ettikçe yeri pekişen ve kendine güveni artan bir sahtelikten bahsediyoruz. Böyle güçlendikçe bütün kuralları ortadan kaldıran, din soslu dine uzak anlayışlardan bahsediyoruz. Örneklerini yedi gün yirmi dört saat yaşıyoruz. Kanıksamak, sessiz kalmak ve kabullenmek yıkımı hızlandırıyor. Düşünebiliyor musunuz, hala bunların yanlışları, Tanrı adına konuşma sapkınlıkları ya konuşulamıyor ya da zor konuşulur halde.

Tuhaf davranış kilitlemelerine yol açan husus dehşettir: Birisi din deyince dediğinin-yaptığının dinle ilgisi olması gerekmiyor. Fakat işe bakın ki, din dediği için o akıl almaz işlerden ve saçmalıklardan dolayı onu eleştirmek can yakıyor. Memleketi din bezirgânlığının din dışı dinciliği parsellemiş ve kimseye ağız açtırmaz despotluğunun kılıcını çekmiş görünüyor. Hiçbir siyasi ve sosyal kayda girmeden bakabilen bunu görür. Adını cesaretle koyalım, bu sapkınlık, Türkiye'nin temel meselesi haline geldiği için ısrarla üzerinde durmak lazım.

Biz böyle değildik

Türk inanın geleneğinde halkın tasavvuf ve Medrese İslâmı arasındaki tercihi belliydi. İkisi de vardı ve olurdu. Denge için bu yer yer beraber ve esasta zıt anlayışlar gerekliydi. Yaradılışın kanunu böyledir. Hayat zıtlarla var. Yönlendiren, öne çıkan, egemen olan hangisi sorusu önemlidir ve bir toplumun hayata ve dünyaya bakışını verir. Bizde cami adamlarının darlığına düşmeyecek kadar sağlam bir şifahi kültür, toplumun her kesimini yönlendiriyordu. O kültür bütün canlılığıyla yaşıyor ve yaşıyordu. Tasavvuf düşüncesi, hiçbir menfaat ölçüsüne girmeyişle medreseye galipti. Şeyhler dergâhlarını geçim yeri ve ticarethane haline getiremezlerdi. Her birinin kendi geçimini sağlayacak bir işi olması ve öğrencilerinden dilenmemesi de önemli bir husustu. Son yüzyıllarda bunlar da değişti, bozuldu. 1925'te Cumhuriyet'in tekke ve zâviyeleri kapatma kararı da böyle bir bozulmadan dolayı idi. Bu konuda ciddi çalışmalar tam manasıyla yapılmış ve halka da anlatılmış değil.

Siyasetle güçlenen bu tür kabuk dindarlığının cesareti kademe kademe yükseldi. Sonunda âdetâ politik resmîyet kazandı ve belki bin yıl sonra merkeze yerleşti. Şimdi onu yaşıyoruz. Çok söyledim, bu görüşün belki bu kadar da pespaye olmayan örnekleri, bin yıl devlet katını zorlamış ama birinci dereceden etkili olamamıştı. Ciddî tarihçilerimiz ve ilahiyatçılarımız var. Yüzlerce diyebilirim. Bunları söyleyecekler. Altı asır ayakta kalmanın akıllı devlet yapılanmasını, uygulamasının sağlamlığını ve bugünkü istismarcılarla hiçbir benzerliği olmadığını onlar söyleyecekler. *"Bunların din dedikleri din değil!"* diyecekler hepimiziz ama önce onlardır.

Üç dindarlık göstergesi

Esasa gelelim: Bu kabuk dindarlığının dikkati şimdi üç konu üzerindedir. Namaz kılacaksınız. Kılmasan da namazı her şeyin başı, dinin direği sayacaksınız. İçkiye karşı olacaksınız ve başörtüsünü kutsayacaksınız. Şeklen böyle, gizli-açık ne yapıldığı tabii apayrı mesele. Kaç katmanlı bir sahteciliğin öne çıkan araçları bunlar. Şimdiki dindarlıktan bu üçünü çekin ortada bir şey kalmaz. Bütün saldırılar, aldatmalar bu üçü üzerindedir. *Kur'an ahlakıymış, çalamazsın, hak yiyemezsin, insana ve eşyaya saygısızlık edemezsin, yalan söyleyemezsin, iftira edemezsin..* demekmiş, Peygamber'in *"Ben güzel ahlakı tamamlamaya geldim.."* demesiymiş, hiç önemi yoktur.

Din bunların dediği kabuğun kabuğudur ve -isterseniz söyleyin- dinden başka bir dindir. İçi bomboş bir sözüm ona din, Tanrı'nın gönderdiği, Elçisinin kurduğu din olabilir mi? Kur'an bu vurguna yol açan kurguyu lanetliyor, evet lanetliyor. Oraya hiç baktırmadıklarına bakın anlarsınız. "Oku!" ile başlayan bir din kitabından bahsediyoruz. Yüzlerce yerde, "Düşünmez misiniz, akletmez misiniz?" diyen ve akli olanı türlü yollarla sarsan bir kitaptan bahsediyoruz. Böyleyken, bir soru aklınıza gelmez, zihninizi kurcalamaz ve uykularınızı kaçırmaz mı?

O soru şudur: Kitap elimizdeyken bu kör cehalete, bu akla sığmaz sahteliğin egemenliğine nasıl düştük?

Namazla "günah çıkarma"

Namaz artık dindışı bir enstrüman haline geldi. Bu "suret-i haktan görünen" bozguncu anlayış bütün yönleriyle kurgulanmış ve oynanıyor. **Âkif**'in dediği gibi "Allah bunların ırgatı". Güya dua ediyorlar, düpedüz emir veriyorlar, o da yapmaya mecbur. Bu toptancılığın, adı konmamış, kural ötesi kural haline gelmiş dehşet bir kabulü daha var: Beş vakit kılarsan, vakitler arasında ne istersen yapabilirsin. Günahların her yatıp kalkışta yeniden temizlenir.

Kendilerini din koyucu hatta Tanrı yerine koyan bu hadsizlik kabul gördüğü için işimiz zorun zordur. Birkaç kere hatırlattım: Hıristiyanlığın günah çıkarma âdeti buna göre daha zor uygulanır bir iştir. Hiç olmazsa arada bir papaz var. Ona gidiyorsun, itiraf ediyorsun. Bir Hıristiyan için bu günah çıkarmaya karar veriş, kiliseye gidiş.. zorlu bir süreç. Bu bizimkiler kendi işlerini kendileri görüyorlar. Bizimki yatsın kalsın yetiyor. "Bu namaz mı?" bilmiyor. Niye namaz kıldığını düşünmüyor. Namazın ne için olduğunu bilmiyor. Çünkü namaz da, dinin buna benzer diğer emirleri de hayatı düzgün yaşamak için insanın kendisine çeki düzen vermesini sağlayan araç ve ölçüye getiricilerdendir. Bilmiyor.

Dine bakar mısınız?

Dikkatinizi çekerim, Altı yaşındaki çocuğa tecavüz eden sözüm ona tarikat ileri geleninin ve benzerlerinin hayatının yarısı -güya- abdestle namaz. Evet, en az yarısı. Bu görüntüyle nasıl yaşadıklarına, ne yaptıklarına, sapkınlıklarına nasıl savduklarına bakın anlarsınız. Kan donduracak bir iştir. Tepkiler üzerine iki kişi tutuklanınca olanları düşünün, yine çok şey anlarsınız.

O acaip kıyafetleriyle, Arap Cahiliye Devri'ni hatırlatan o kılıklarıyla dini kendi şekillerine mahkûm eden bir grup, Adalet Sarayı önünde gösteri yaptı. Ettikleri sözler arasında bir kavram içimi titretti. Güya, altı yaşındaki kıza tecavüz eden adama "iftira" edilmiş. Allah Allah! Yani adam tecavüz etmemiş mi ki bu cübbeli sarıklılar ordusu "iftira ediliyor" diyor? Kendisini dini yaşayanlardan sayan birileri nasıl olur da olduğu kesin bir sapkınlığı kınayanlara "İftira ediyorlar" diyebilir? Bakın, tekrar edeyim, "Şunu şunu diyorlar, bunlar olmadı" demiyorlar. "Altı yaşındaki kızla evlenilmez, cinsî temas düşünülemez" demiyorlar. "Çocuk istismarcılığı(pedofili) ağır bir ruh hastalığıdır" demiyorlar. Demedikleri gibi olanı söyleyen ve kınayanları doğrudan müfterilikle suçluyorlar.

Bu tuhaf gösteri ve orada söyledikleri, dinlerinin ne olduğunun çok önemli bir göstergesiydi. Konuşulmalı ve o kaskatı yalancılığın dili memleket sathında mahkûm edilmeliydi, yapılmadı. Hala din deyince her türlüünü kabullenmese de sessizce karşılayan ve sahteliğe bile ses çıkarmayan bir kamuoyumuz var diyorum ya, işte bu da o türden kör gözüne bir örnektir. Yazmaya devam edişimin sebebi bu derin gaflettir. Hiç konuşulmuyor değil diyeceksiniz. Doğru da çok cılız ve kısık sesle. Kamuoyu önünde konuşulmuyor ve devletin tepesindekilere kadar gelen destekle -affedersiniz- her türlü pisliğin üstü örtülüyor.

Bir arkadaşım, “Dinlerinin ne olduğunu gösterdiler..” dedi. Ben de “Adına din demeseler bari..” dedim. Sonra düşündüm, hakikaten din demeseler, bu sapkınlığın zararı kendileriyle sınırlı kalır.

Yine söyleyeceğim

Bunların dini din değil demek hepimize düşer. Derin tartışmayı erbabına bırakabiliriz. Yapacağımız bellidir: Merdiven altını kanuni düzenlemelerle merdiven üstüne çıkarmanın yollarını arayacağız. Unutmayacağımız hususlar var: Her gizliliğe yol açan yasak, sahtekârlık doğurur. Kanuna karşı hileler arayanların hayatı hileden ibaret hale gelir. Her hilede de bahaneleri hazır: Sisteme-düzene karşı tedbir. Giderek hiçbir ölçü ve ahlak kalmayacak gruplar oluşur. Dedikleri ile ettikleri hiçbir zaman birbirini tutmaz. Olan ve yaşadığımız budur. Bunlar devlete de egemen oldular. Sahtelik daha görünür hale geldi.

Altı yaşındaki kıza şehvet duyan ve tecavüz eden cüppeli-sarıklı dindarlığının vardığı sapkınlığı sorgulamadan buradan çıkamayız. Badeciliği, yine küçük yaştaki kızları tacizi, Kur’an kurslarındaki sayısını unuttuğumuz çocuk istismarlarını konuşmadan bu aldatma şebekelerini tam tanıyamayız. Her halleriyle kendilerini açık ediyorlar. Görmüyoruz, göstermemek için kendilerince her tedbiri alıyorlar. Her tarafı tuttular. Durumları anlaşılır korkusu içinde titreye titreye tetikteler. Etrafınıza bakın, bu korkuyla on parmağında on karayla dolaşanlar bunlardır. İşlerine gelmezse, bugün Fetöcü, terörist, yarın kâfir oluverirsiniz. Yine dikkatinizi çekerim, Tanrı tanımaz denenlerden bu tür ölçüye sığmaz düşünceler çıkmaz. Anlarsınız ki Tanrı tanımazların ahlakı vardır, bu din tacirlerinde ahlak aranmaz. Bunu göreceğiz.

Kimse kusura bakmasın, İslamcı görünen benim *Müsülmancı* dediğim her tür yapılanmanın dinle alakası böyle tamamen kesildi. Kendini dinle ifade eden siyasetçilerin sabah akşam farklı şeyler söylemeleri de edindikleri takıyye ahlâksızlığındandır. Bu eğriye alışanların, doğrularla ilişkisi kalmaz. Ayrıca, ne kadar uğraşsanız doğruları doğru göremezler. Kanan safdillere bakacak ve mikrop kaynağı bataklığı kurutmanın yollarını bulacaksınız.